

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoCsp/7/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121477438
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:6121477438.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v spore žalobcu: R Collectors s. r. o., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 8A, IČO: 50 094 297 proti žalovanej: A. B. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. E., D. XX, o zaplatenie 772,95 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 28. októbra 2024 č. k. 18Csp/141/2021-367 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **m e n í** tak, že žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanej priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi istinu 772,95 eura, úrok 2 206,47 eura, úrok z omeškania 3,93 eura, úrok z omeškania 310,43 eura a zákonný úrok z omeškania 5% ročne zo sumy 743,30 eura od 10. 01. 2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (I.) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalovanej (II.). Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 369 ods. 1, § 497, § 499, § 502 ods. 1, ods. 2, § 503 ods. 3, § 504, § 506 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 1, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1, ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, § 53 ods. 1, ods. 9, § 517 ods. 1, § 565 Občianskeho zákonníka.

1.1. Vykonaním dokazovaním zistil, že v danom prípade strany sporu uzavreli dňa 30. 06. 2014 spotrebiteľský úver pod názvom Zmluva o spotrebiteľskom úvere dobrá pôžička č. 1436125467, na základe ktorej právny predchodca žalobcu ako veriteľ poskytol žalovanej ako dlžníkovi spotrebiteľovi bezúčelový spotrebný úver v sume 3 000 eur na účet, ktorý mala v banke žalovaná ako dlžník zriadený. V danom prípade bolo preukázané, že išlo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzavreli strany sporu, pretože ju žalobca uzatváral ako dodávateľ (§ 52 odsek 3 Občianskeho zákonníka) a žalovaná ako spotrebiteľ (§ 52 odsek 4 Občianskeho zákonníka). Ide o osobitný druh zmluvy, pri ktorej spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť obsah zmluvy bez ohľadu na to, podľa akého právneho predpisu sa zmluva uzatvorila. Žalovaná ako spotrebiteľ pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. V zmluve si strany sporu dohodli podstatné náležitosti, a to, že veriteľ poskytne žalovanej ako dlžníkovi úver vo výške 3 000 eur s dobou splácania úveru do 25. 06. 2022 s výškou mesačnej splátky 50 eur, s počtom mesačných splátok 96, splatných k 25. dňu v mesiaci, za fixnú úrokovú sadzbu do splatnosti úveru 16,90 % p. a., okrem toho si dohodli ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 18,28 %, priemernú RPMN vo výške 17,94 % a celkovú čiastku, ktorú musí dlžník zaplatiť spojenú s úverom vo výške 5 386,81 eura. Bolo podrobne v čl. 2.2 a 2.3 dohodnuté splácanie úveru a zmluva obsahovala aj ďalšie články a náležitosti, z ktorých je možné jednoznačne

vyvodíť, že v danom prípade sa jedná o poskytnutie spotrebiteľského úveru, ako aj samotné Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery.

1.2. Ako prvé riešil otázku aktívnej legitimácie žalobcu a uviedol, že s ohľadom na ustanovenie § 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch môže banka postúpiť pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere len vtedy, ak sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Banka musí vždy - pred samotným postúpením pohľadávky - zaslať spotrebiteľovi výzvu na zaplatenie a predtým dodržať aj ustanovenie § 53 odsek 9 OZ, t. j. upozorniť spotrebiteľa, že po 15 dňoch si uplatní právo na „zosplatenie“ celého dlhu (ak ešte nenastala konečná splatnosť dlhu) v súlade s dohodou oboch zmluvných strán a v súlade s ustanovením § 53 odsek 9 a § 565 OZ a § 92 odsek 8 zákona o bankách. Až potom môže celú zosplatenú pohľadávku postúpiť inému subjektu. Dôkazné bremeno v tomto smere je nesporne na žalobcovi. V tejto súvislosti konštatoval, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu je potrebné považovať za platný právny úkon, lebo žalobca v konaní jednoznačne preukázal, že žalovaná bola v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a tiež preukázal, že žalovaná bola právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaná na úhradu omeškaných splátok, a to jednak výzvou zo dňa 01. 04. 2015, ako aj výzvou označenou ako „výzva na úhradu dlžnej sumy“ zo dňa 17. 04. 2015, ktorá zároveň predstavovala aj oznámenie žalovanej o tom, že právny predchodca žalobcu vyhlásil úverovú pohľadávku žalovanej k 17. 04. 2015 za predčasne splatnú v celom rozsahu a právny predchodca žalobcu v súvislosti s mimoriadnou splatnosťou úveru vyčíslil dlžnú sumu, v ktorej presne rozviedol, z čoho pozostáva. Žalobca preukázal v tomto konaní, že obe výzvy, teda zo dňa 01. 04. 2015, aj 17. 04. 2015 sa dostali do dispozičnej sféry žalovanej, lebo žalobca ich podal riadne na poštový úrad ako doporučené zásielky s tým, že žalovaná si ich v odbernej lehote neprevzala, čo však znamená, že sa dostali do jej dispozičnej sféry, lebo si mala zabezpečiť prevzatie tejto zásielky splnomocneným zástupcom, ktorý za ňu mal prebrať poštu, pokiaľ bola hospitalizovaná v nemocnici, a pokiaľ tak neurobila, tak to je na jej škodu a to nemá čo riešiť banka. Banka spravila všetko pre to, aby sa obe zásielky dostali do dispozičnej sféry žalovanej. Okrem toho, z „Aktuálneho stavu úveru“ súd zistil, že žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou splátky splatnej v decembri 2014, čo vyplýva z „Výzvy na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 01. 04. 2015“, keď právny predchodca žalobcu v zmysle § 53 odsek 9 Občianskeho zákonníka upozornil žalovanú, že ku dňu 31. 03. 2015 je pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 314,11 eura. Táto splátka, ktorá bola v omeškaní, i napriek vykonaným ďalším inkasám z bežného účtu nebola uhradená v plnej výške a okrem toho súd poukazuje ešte aj na ďalší úkon žalovanej v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to „Uznaním dlhu so splátkovým kalendárom“ zo dňa 27. 12. 2016, kedy žalovaná uznala čo do dôvodu a výšky, že má zo zmluvy o úvere č. 1436125467 voči veriteľovi Poštovej banke, a. s. so sídlom Bratislava ku dňu 14. 12. 2016 dlh vo výške 3 315,24 eura a zaviazala sa týmto uznaním dlhu, že tento svoj dlh bude splácať v minimálnych mesačných splátkach vo výške 111 eur, počnúc od 06. 01. 2017 vždy do 6. dňa príslušného kalendárneho mesiaca až do úplného splatenia dlhu. Aj týmto úkonom žalovaná v konaní nepoprela, že by existoval dlh v takejto výške a že právny predchodca žalobcu postupoval správne podľa ustanovenia § 53 odsek 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, a keďže postupca, teda právny predchodca žalobcu, vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k 17. 04. 2015, preukázal aj skutočnosť, že 3 mesiace v omeškaní boli aj predchádzajúce splátky a následne právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Dospel k záveru, že žalobca dostatočným spôsobom preukázal, že je aktívne vecne legitimovaný v konaní.

1.3. Ohľadom skúmania bonity uviedol, že žalobca postupoval v súlade s ustanovením § 7 odsek 1 zákona č. 129/2010 Z. z., podľa ktorého pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver veriteľ berie do úvahy výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Z predložených listinných dôkazov žalobcu, a to z Rozhodnutia Sociálnej poisťovne - ústredia zo dňa 05. 12. 2013 žalobca skúmal príjem žalovanej, a to, že žalovaná od 01. 01. 2014 poberala invalidný dôchodok vo výške 336,90 eura mesačne a zo Spoločného registra bankových informácií (č. I. 349-353) zisťoval pred uzavretím úveru so žalovanou, či platí aj iné úvery a v akej mesačnej splátke, teda, či má iné peňažné záväzky a právny predchodca žalobcu zistil, že žalovaná v čase žiadosti splácala jeden záväzok vo výške 58 eur mesačne. Pri splnení výšky životného minima 198,09 eura v tom čase, splácanie jedného úveru vo výške 58 eur a splácanie posudzovaného úveru tiež vo výške 58 eur pri výške príjmu žalovanej 336,90 eura neprevyšovali jej príjem, a preto právny

predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške 3 000 eur. Dospel k záveru, že skúmanie bonity žalobcu bolo správne, lebo ju skúmal s odbornou starostlivosťou prostredníctvom Sociálnej poisťovne - ústredia a tiež si overil počet úverov klienta v bankových a nebankových registroch, a preto konal v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Zároveň aj všetko preukázal listinnými dôkazmi. Okrem toho, žalovaná v celom konaní nenamietala skutočnosť, že by právny predchodca žalobcu neskúmal jej bonitu pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

1.4. Skúmal, či žalovaná bola, vzhľadom na obmedzenie spôsobilosti na právne úkony, spôsobilá podpísať zmluvu o úvere, resp. primerane reagovať na písomnosti, ktoré jej boli doručené právnym predchodcom žalobcu a uznať dlh. Konštatoval, že zmluva o úvere bola podpísaná dňa 30. 06. 2014, teda ešte predtým, než nadobudol rozsudok Okresného súdu Nové Zámky, ktorým bola žalovaná čiastočne obmedzená spôsobilosti na právne úkony právoplatnosť - tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 18. 11. 2016. Okrem toho konštatoval, že žalovanej bola spôsobilosť na právne úkony obmedzená len čiastočne, a to vo veciach rozhodovania o jej zdravotnom stave a o otázkach poskytovania zdravotnej starostlivosti.

1.5. Uviedol, že žalovaná nepredložila žiaden dôkaz, že by vo veci zastupovania žalovanej voči spoločnosti žalobcu poverila advokátku JUDr. Máriu Ančinovú. Súd preto považoval návrh žalovanej na doplnenie dokazovania dopytom na JUDr. Ančinovú za nedôvodný. Okrem toho, žalovaná žiadnym spôsobom neodôvodnila, k akým skutočnostiam by mal byť vypočutý navrhovaný svedok, teda jej syn F. C., a taktiež nenavrhol konkrétne, koho mal vypočuť ako svedka, resp. svedkov, ktorí mali pôsobiť žalovanej tento spor a konkrétne ani neuviedla, akí policajti mali byť v konkrétnej veci predvolaní a vypočutí. Z týchto dôvodov uznesením zo dňa 28. 10. 2024 zamietol výsluch svedkov, ktorých navrhla vypočuť žalovaná a ktorých neoznačila žiadnymi identifikačnými údajmi.

1.6. V konaní bolo preukázané, že nárok žalobcu je dôvodný, skutkovo a právne preukázaný s poukazom na listinné dôkazy, ktoré žalobca do spisu doložil. Jednoznačne bolo preukázané, že medzi stranami sporu bola dňa 30. 06. 2014 uzavretá Zmluva o spotrebiteľskom úvere dobrá pôžička, kde si strany dohodli podmienky, práva a povinnosti vyplývajúce obom stranám z tejto zmluvy, a tiež v súlade s Obchodnými podmienkami pre spotrebiteľské úvery. Zmluvný úrok uplatnený v žalobe bol uplatnený v súlade so zmluvou o úvere, lebo výška úroku nepresahuje výšku úrokov uplatňovanou bankami v čase podpísania zmluvy. Podľa Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch uvedených na webovej stránke Ministerstva financií SR bola RPMN v 2. štvrtroku 2014 vo výške 18,01 % p. a., preto zmluvný úrok uvedený v zmluve nepresahuje zákonom určenú výšku. Výšku istiny 743,30 eura, výšku zmluvných úrokov 2 206,47 eura, úrokov z omeškania a zákonného úroku z omeškania, teda úrokov z omeškania od poskytnutia úveru do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru vo výške 3,93 eura a úrokov z omeškania od momentu zosplatenia úveru do vykonania poslednej úhrady žalovanej vo výške 310,43 eura, žalovaná žiadnym spôsobom nenamietala ani skutočnosť, že sa dostala do omeškania so zaplatením istiny 743,30 eura od 10. 01. 2018. Súd priznal žalobcovi aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 743,30 eura odo dňa 10. 01. 2018, kedy sa dostala žalovaná do omeškania so zaplatením dlhu zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere do zaplatenia, v súlade s ustanovením § 517 odsek 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Preto zaviazal žalovanú, aby zaplatila žalobcovi istinu 772,95 eura, úrok 2 206,47 eura, úrok z omeškania 3,93 eura, úrok z omeškania 310,43 eura a zákonný úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 743,30 eura od 10. 01. 2018 do zaplatenia.

1.7. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 CSP a priznal ich žalobcovi v rozsahu 100% voči žalovanej podľa § 262 odsek 1 CSP a o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením podľa ustanovenia § 262 odsek 2 CSP.

2. Žalovaná podala odvolanie voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote. V rámci odvolania uviedla, že sa odvoláva voči rozsudku zo dňa 28. októbra 2024 a žiada ho zrušiť v celom rozsahu. Celé podrobné odvolanie poslala vo zvlášťnej obálke.

3. Následne doručila žalovaná k odvolaniu podanie, ktoré bolo odoslané v zákonom stanovenej lehote. Opätovne uviedla, že žiada zrušiť rozsudok v celom rozsahu. Namietala, že sudkyňa JUDr. Betáková nadrzuje žalobcovi. Tvrdila, že ju zdržiavali bez zákonného dôvodu na uzavretom oddelení od 31. 12. 2014 poobede do 02. 12. 2015. Uviedla, že rozsudok jej bol doručený bez okrúhlej pečiatky súdu, preto

ho považovala za neplatný. Namietala, že sudkyňa písala zbytočne dlhé texty a ochraňuje tých, ktorý ju donekonečna vydierajú. Poukázala na to, že okresný súd mal vedomosť o jej pobyte na psychiatrickej klinike. Žiadala predviesť vydieračov, ktorí sú uvedení v spise zo strany R – Collectors.

4. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej písomne vyjadril a uviedol, že odvolanie neobsahuje obligatórne náležitosti odvolania a podanie je zjavne neúplné a nezrozumiteľné. Podľa jeho názoru v odvolaní absentujú odvolacie dôvody a samotné odôvodnenie odvolania. Námietky žalovanej smerujúce na sudcu považoval za nedôvodné, založené na subjektívnom vnímaní žalovanej, ktoré je možné vnímať aj ako urážlivé a nedôstojné. K námietke žalovanej o formálnej vade rozsudku poukázal na vyhlášku Ministerstva spravodlivosti SR č. 543/2005 Z. z., žalovaná nenamietala doložku autorizácie, preto ju opäť považoval za nedôvodnú. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za právne správne. Súd prvej inštancie vykonal ďalšie dokazovanie vo veci v súlade so závermi odvolacieho súdu vyjadrené v rozhodnutí odvolacieho súdu vyjadrené v rozhodnutí odvolacieho súdu a dostatočne ozrejmil dôvody vykonania a nevykonania tých konkrétnych dôkazov. Navrhol odvolanie žalobkyne odmietnuť alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť.

5. Žalovaná sa vyjadrila k vyjadreniu žalobcu písomným podaním a uviedla, že B. G. H., ako aj jej komplici, nechcú prísť preštudovať súdny spis. Sudkyňa podľa jej názoru nadržáva žalobcovi, ktorý ju vydiera. Žiada, aby boli predvedení políciou. Navrhla ústne pojednávanie. Opätovne uviedla, že bola neoprávnené zavretá na psychiatrii. Uviedla, že okresný súd ju úmyselne poškodzuje z dôvodu, že neprevzala list doporučený do vlastných rúk od Poštovej banky, avšak bola zavretá bez súhlasu na psychiatrii. Namietala plnomocenstvo udelené žalobcom na B. H..

6. Dňa 09. 05. 2025 doručila žalovaná podanie označené ako vylúčenie celého trojčlenného senátu z konania. Dôvodom bola tá skutočnosť, že tento senát v konaní už rozhodoval a ignoroval dôkazy o vydieraní jej osoby. Tvrdila, že žalobca ju vydiera o ďalšie peniaze, hoci vedeli, že nemohla prevziať obálku z I. J., pretože bola hospitalizovaná na psychiatrii.

7. V doplnení žiadosti doručenej odvolaciemu súdu dňa 14. 05. 2025 žalovaná uviedla, že žalobca si odmieta naštudovať spis a neprišiel ani na súdne pojednávanie. Opakovane uvádza tie isté skutočnosti, pričom za rozhodujúcu považuje skutočnosť, že bola bezdôvodne zavretá na psychiatrickom oddelení.

8. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou - žalovanou, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom podaného odvolania (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby jeho zopakovania alebo doplnenia (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné, preto rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalobu zamietol.

9. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

10. Predmetom konania je zaplatenie sumy, a to istiny vo výške 743,03 eura, vyčísleného zmluvného úroku z istiny vo výške 2 206,47 eura, vyčísleného úroku z omeškania vo výške 3,93 eura, vyčísleného zákonného úroku z omeškania vo výške 310,43 eura, zákonného úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 743,03 eura od 10. 01. 2018 do zaplatenia, ako aj bankových poplatkov 29,65 eura. Žalobca svoj nárok nadobudol zmluvou o postúpení pohľadávok od právneho predchodcu 365.bank, a. s. (bývalá Poštová banka, a. s.), ktorá ako veriteľ poskytol žalovanej v postavení dlžníčky na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1436125467 spotrebiteľský úver vo výške 3 000 eur s počtom mesačných splátok 96, dátumom konečnej splatnosti úveru 25. 06. 2022 s výškou mesačnej úhrady 58 eur, úrokovej sadzby 16,90%, RPMN banky 18,28%, priemernej RPMN na trhu 17,94%, s celkovou čiastkou úveru 5 386,81 eura, dátum prvej splátky bol stanovený do 25. 07. 2014 s tým, že mesačné splátky sa budú splácať mesačne vždy k 25. dňu v mesiaci. Žalobca tvrdil, že žalovaná sa dostala s plnením úveru do omeškania, preto ju v súlade s § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornil na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, a pretože žalovaná nereagovala, vyhlásil dňa 17. 04. 2015

úver za predčasne splatný. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 04. 11. 2022 č. k. 18Csp/141/2021 - 175 zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3 293,78 eura s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 743,30 eura od 10. 01. 2018 do zaplataenia. Konštatoval, že zmluva o úvere neobsahuje žiadne ustanovenia, ktoré by porušovali zásady spotrebiteľského práva. Voči uvedenému rozhodnutiu bolo podané odvolanie, o ktorom rozhodol odvolací súd rozhodnutím zo dňa 31. 07. 2024 č. k. 9CoCsp/20/2023 – 295 tak, že rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd prvej inštancie preto rozhodol napadnutým rozsudkom.

11. Odvolací súd sa v danom prípade ako prvým zaoberal aktívnou vecnou legitímáciou z dôvodu, že súd prvej inštancie uviedol, že žalobca je aktívne vecne legitímovaný, čo sa týka žalovaného nároku. Odvolací súd uvádza, že imanentnou súčasťou súdneho konania je preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej, t. j. existencie tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej, t. j. existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovanej. Pod pojmom aktívna vecná legitímácia je potrebné rozumieť také hmotnoprávne postavenie, z ktorého žalobcovi prináleží ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Aktívnu vecnú legitímáciu v spore je možné nadobudnúť aj postúpením pohľadávky, ktorá je predmetom konania.

12. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 205/2009 zo dňa 29. júna 2010, v ktorom je okrem iného uvedené, že aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu – žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta.

13. Na to, aby sa niekto stal účastníkom konania, netreba, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 192/2004 citovaný v uznesení ústavného súdu III. ÚS 473/2017).

14. Odvolací súd v nadväznosti na uvedené uvádza, že postup súdu prvej inštancie v kontexte s vyššie uvedeným nebol správny. Po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie nepostupoval správne pri závere, že žalobca dostatočným spôsobom preukázal, že je aktívne legitímovaný v konaní s poukazom, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. Odvolací súd v tomto smere dodáva, že žalobca nie je aktívne vecne legitímovaný.

15. V prejednávanej veci bolo zrejmé, že vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou vznikol z bankového úveru, ktorý je regulovaný špeciálnou právnou úpravou, a to Zákonom o bankách, ktorý je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku predpisom s charakterom lex specialis, a to úpravou zakotvenou v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. Toto ustanovenie sprísňuje zákonné predpoklady postúpenia bankovej pohľadávky z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom už nad pohľadávkou nie vždy je zachovaná kontinuita dohľadu centrálnej banky, ktorá je dôležitá v priebehu trvania úverového vzťahu. Podmienky uvedené v predmetnom ustanovení podmieňujú platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky.

16. Ustanovenie § 525 Občianskeho zákonníka určuje, ktoré pohľadávky nemožno platne postúpiť, pričom postúpenie určitých pohľadávok môže byť zakázané špeciálnymi predpismi, prípadne postúpenie môže byť zákonom síce dovolené, ale len za určených podmienok. Podľa názoru odvolacieho súdu ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách je práve takým ustanovením, ktoré upravuje ďalšie špeciálne podmienky (popri všeobecných v Občianskom zákonníku), za ktorých môže byť banková pohľadávka (alebo jej časť) postúpená. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení do 31. decembra 2016 oprávňovalo banku postúpiť tretej osobe len pohľadávku, ktorá bola v čase postúpenia splatná (rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo 36/2020 z 15. 12. 2020). Počnúc od 01. 01. 2017 je toto ustanovenie novelizované.

17. Podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách účinného od 01. 01. 2017 (teda aj v čase postúpenia pohľadávky v danej veci, čo bolo dňa 06. 08. 2018), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

18. Odvolací súd však nesúhlasí s právnym názorom súdu prvej inštancie týkajúceho sa platného postúpenia pohľadávky. Súd prvej inštancie správne uviedol, že postúpenie pohľadávky na tretiu osobu je možné v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách len v tom prípade, ak od doručenia písomnej výzvy (v zákone uvedené ako napriek písomnej výzve) je žalovaný v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Nesprávne však dospel k záveru, že žalobca splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky dodržal, a to práve z dôvodu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, ktorý podľa názoru odvolacieho súdu nebol správny. V tomto smere odvolací súd dodáva, že postúpiť je možné len pohľadávku, ktorá v čase postúpenia môže byť postihnutá výkonom rozhodnutia (§ 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka), čo vzhľadom na nesprávne vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru nebolo možné.

19. Na rozdiel od súdu prvej inštancie odvolací súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal v konaní svoju aktívnu vecnú legitimitáciu a predloženými listinnými dôkazmi bolo preukázané, že neboli splnené všetky zákonné podmienky na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru a na postúpenie pohľadávky na postupcu.

20. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. Podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o splnenie dlhu v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo určené v rozhodnutí súdu. Právo na zaplatenie celej pohľadávky (strata výhody splátok) môže veriteľ využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Úprava straty výhody splátok v spotrebiteľských zmluvách podľa § 565 Občianskeho zákonníka vytvárala v praxi neprimerané situácie

a viedla často k zneužitiu právneho postavenia veriteľa, ak sa dlžník oneskoril čo i len o jeden deň so zaplatením jednej alebo viacerých splátok, ktoré sa stali splatnými, v dôsledku čoho zákonodarca pristúpil k prijatiu osobitnej právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

23. Možnosť predčasne zosplatiť spotrebiteľský úver v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka je upravená v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s tým, že pre platné zosplatenie úveru je potrebné kumulatívne dodržanie tam stanovených podmienok, a to: (i.) ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, (ii.) dohoda medzi veriteľom a dlžníkom o tom, že ak sa nesplní niektorá splátka, stane sa zročným celý dlh (ide o tzv. stratu výhody splátok), prípade celý dlh sa stane zročným aj vtedy, ak to bolo určené v rozhodnutí súdu, (iii.) uplatnenie práva najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a (iv.) upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní, (v.) uplatniť právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru do splatnosti najbližšej splátky úveru. Až po kumulatívnom splnení uvedených podmienok možno dospieť k záveru, že došlo k platnému zosplateniu spotrebiteľského úveru.

24. Predčasné zosplatenie úveru je podstatným zásahom do práv a povinností zmluvných strán, keď veriteľovi vzniká právo žiadať, a na druhej strane, dlžníkovi vzniká povinnosť uhradiť celý zostatok úveru naraz. Uvedené právo veriteľa však nenastupuje automaticky a je podmienené riadnym uplatnením zo strany veriteľa. Vzhľadom na závažnosť následkov spojených so zosplatením dlhu, je potrebné, aby takýto právny úkon bol preukázateľne doručený dlžníkovi, teda aby bolo preukázané, že sa oznámenie o zosplatení dostalo do jeho dispozičnej sféry. V prípade, že nedošlo k splneniu stanovených podmienok, nie je možné hovoriť o platnom vyhlásení dlhu (úveru) za predčasne splatný.

25. Otázka vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru rezonovala celým konaním, keď žalovaná niekoľkokrát namietala, že jej nebola doručená výzva, ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, pretože bola hospitalizovaná na psychiatrii. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že s otázkou doručenia výzvy, ako aj oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru sa zaoberá po preskúmaní naplnenia podmienok pre takúto výzvu, resp. oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Povedané inými slovami, v prípade skúmania výzvy a oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru sa súd v rámci preskúmavania zaoberá najskôr naplnením podmienok stanovených zákonom a v prípade, že dospeje k záveru, že výzva, ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, obsahujú všetky zákonom predpísané náležitosti, skúma, či tieto boli riadne doručené.

26. V tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26. 06. 2024 sp. zn. 5Cdo 197/2022, ktorý v rámci rozhodnutia síce primárne riešil otázku premlčania, ale uviedol okrem iného, že „účinnosť uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 OZ je s poukazom na § 53 ods. 9 OZ podmienená tým, že veriteľ pred uplatnením práva požadovať splnenie celého dlhu upozornil dlžníka v lehote nie kratšej ako 15 dní na to, že toto právo využije; bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie uvedeného práva neúčinné. Z druhej vety ustanovenia § 565 OZ vyplýva, že veriteľ môže žiadať o jednorazové vrátenie nesplatennej dlžnej sumy využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, a to až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky (§ 53 ods. 9 OZ). Ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú môže jednorazovo a predčasne zosplatiť celý dlh.“ A zároveň tiež uviedol, že „ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie poškodený.“ (porovnaj tiež rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5Cdo 188/2023, 6Cdo 15/2023)

27. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na prijaté závery občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Nitre konajúceho sa dňa 08. 04. 2025, že vo výzve na zaplatenie v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka musí byť špecifikovaná splátka, pre ktorú sa dlh zospláťuje.

28. S poukazom na vyššie uvedené sa preto odvolací súd nestotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorý nepostupoval správne pri skúmaní platného vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Žalobca vyzval pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru žalovanú upozornením – výzvou na splatenie dlžnej časti úveru dňa 01. 04. 2015. Zásielka sa vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote dňa 27. 04. 2015. Výzvou zo dňa 17. 04. 2015 žalobca vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy na zaplatenie celkovej

dĺžnej sumy vo výške 3 198,02 eura, pretože úverová pohľadávka sa stala predčasne splatná v celom rozsahu ku dňu 17. 04. 2015. Zásielka sa vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote dňa 12. 05. 2015. Súd prvej inštancie, vzhľadom k tomu, nesprávne vyhodnotil vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru za platné.

29. Odvolací súd v tejto súvislosti dáva do pozornosti výzvu zo dňa 01. 04. 2015, v ktorej bolo uvedené, že je žalovaná v omeškaní viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 314,11 eura, pozostávajúcej z omeškanej splátky vo výške 287,96 eura, poplatkov vo výške 26,15 eura a poisťné 0 eur. Vo výzve nie je uvedené, pre ktorú splátku sa žalovaná dostala do omeškania. S ohľadom na formuláciu písomnej výzvy nie je možné dospieť k záveru, kedy sa žalovaná vôbec dostala do omeškania, a teda následne, či vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru bolo po uplynutí zákonom požadovaného času. Pohľadávka žalobcu sa nestáva automaticky splatnou v dôsledku nezaplatenia niektorej splátky, ale len v dôsledku vyhlásenia jednostranného právneho úkonu, a to vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru s jasnou formuláciou, že veriteľ (žalobca) tak činí pre nezaplatenie konkrétnej splátky v dohodnutej lehote, zo žiadostou o zaplatenie celého dlhu. Takýto záver z výzvy žalobcu zo dňa 01. 04. 2015 jednoznačne nevyplýva. Odvolací súd dodáva, že na to, aby mohlo dôjsť k platnému mimoriadnemu zosplatneniu úveru zo spotrebiteľskej zmluvy, je potrebné, aby žalobca preukázal splnenie podmienok pre mimoriadne zosplatnenie v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, a za týmto účelom hodnoverne preukázal riadne doručenie zákonom prezumovaných právnych úkonov.

30. Taktiež neušlo pozornosti odvolacieho súdu, že právny predchodca žalobcu zaslal výzvu zo dňa 01. 04. 2015 doporučené do vlastných rúk s tým, že výzva sa vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote dňa 27. 04. 2015. To znamená, že ani po naplnení podmienok pre výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktoré ale v danom prípade absentujú, by nemohlo prísť k naplneniu podmienok pre účinné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka, pretože žalovaná podľa výzvy, ako aj zákona by mala mať následne 15 kalendárnych dní pre zaplatenie omeškanej časti úveru, aby mohla zvrátiť stav. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru právneho predchodcu žalobcu dňa 17. 04. 2015 preto nemohlo byť v súlade so zákonom platným vyhlásením.

31. Odvolací súd zdôrazňuje, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno ohľadom záveru o platnom mimoriadnom zosplatnení úveru, resp. o platnom vyhlásení dlhu (úveru) za predčasne splatný, ako to predpokladá § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. To znamená, že pohľadávka, ktorá bola predmetom postúpenia medzi právnym predchodcom žalobcu a súčasným žalobcom, nebola v čase postúpenia splatná. Uvedené znamená, že absentoval spôsobilý predmet prevodu (postúpenia) predmetnej pohľadávky, čo so sebou viaže v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky absolútnu neplatnosť takéhoto právneho úkonu, t. j. postúpenia.

32. S poukazom na vyššie uvedené preto v kontexte citovaných zákonných ustanovení dospel odvolací súd k záveru, že žalobca hodnoverným spôsobom nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore. Pre uvedené dôvody odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalobu zamietol.

33. Odvolací súd dodáva, že ďalšími skutočnosťami namietanými v odvolaní sa nezaoberal, pretože bez aktívnej vecnej legitímácie nie je možné v konaní pokračovať, a preto z hľadiska hospodárnosti ich nepreskúmal.

34. Záverom odvolací súd k námietke zaujatosti podanej žalovanou uvádza, že vychádzajúc z obsahu vznesenej námietky zaujatosti, je zrejmé, že žalovaná svoju námietku zaujatosti odôvodňuje procesným postupom súdu (senátu 9Co Krajského súdu v Nitre), ktorý nepovažuje za korektný. V súvislosti s ustanovením § 49 ods. 3 CSP, podľa ktorého dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalovaná svoju námietku opiera o procesný postup sudcu v konaní a zároveň uvedené podanie neobsahuje zákonom stanovené náležitosti, súd v zmysle § 52 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 3 CSP na takúto námietku zaujatosti neprihliada, resp. v takomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

35. Vzhľadom na tú skutočnosť, že odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie, rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania ako o závislom výroku (§ 396 ods. 2 CSP). Pri rozhodovaní o nároku

na náhradu trov konania je potrebné premietnuť celý úspech strany v spore, ktorý závisí od rozhodnutia, ktorým odvolací súd rozhodol o zmene. Odvolací súd v danej veci uvádza, že v sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane (§ 255 CSP). Oslobodenie od povinnosti nahradiť trovy konania úspešnej strane nie je možné. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobného návrhu a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. Na strane žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným návrhom, t.j. ak sa žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Strana, ktorá mala plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Odvolací súd priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%, pretože žaloba bola pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie v celom rozsahu zamietnutá. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).